

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 731/2019
16.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., СО Обилић, са привременим боравком у ... чији је пуномоћник Драган Сајић, адвокат из ..., против туженог Општине Обилић, Племетина, ради исплате разлике зараде и накнаде штете, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Нишу и Основног суда у Лесковцу, на седници одржаној 16.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСТУПАЈУ СЕ списи предмета Основног суда у Нишу П1 2235/2019, Апелационом суду у Нишу, ради одлучивања о сукобу месне надлежности.

Образложење

Основни суд у Лесковцу, решењем П1 437/19 од 26.08.2019. године, огласио се месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Основном суду у Нишу, као месно надлежном за поступање.

Основни суд у Нишу, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П1 2235/2019 од 20.12.2019. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 2. овог закона, а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је за одлучивање о насталом сукобу надлежан Апелациони суд у Нишу.

Одредбом члана 22. став 1. ЗПП је прописано, да, сукоб надлежности између судова исте врсте решава заједнички непосредно виши суд.

Одредбом члана 24. став 2. Закона о уређењу судова, је прописано, да, апелациони суд одлучује о сукобу надлежности нижих судова са свог подручја ако за одлучивање није надлежан виши суд, о преношењу надлежности основних и виши судова кад су спречени или не могу да поступају у некој правној ствари и врши друге послове одређене законом.

Одредбом члана 4. став 1. тачка 10. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“, број 101/13) предвиђен је Виши суд у Лесковцу за подручје Основног суда у Лебану и Основног суда у Лесковцу. Одредбом члана 4. став 1. тачка 12. овог закона, предвиђен је Виши суд

у Нишу за подручје Основног суда у Алексинцу и Основног суда у Нишу. Одредбом члана 6. став 1. тачка 3. овог закона, предвиђен је Апелациони суд у Нишу за подручје виших судова у Врању, Зајечару, Неготину, Лесковцу, Нишу, Прокупљу и Пироту.

Како се у конкретној ситуацији ради о сукобу месне надлежности између Основног суда у Нишу и Основног суда у Лесковцу, чији је заједнички непосредно виши суд, Апелациони суд у Нишу, то се предмет уступа том суду ради одлучивања о насталом сукобу месне надлежности.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић